

JSEM TĚŠHOTNĀ, ALE ...

Čtvrtek, 07 prosinec 2017

Milá Danielo a vy všichni ostatní, nevím si rady, tak se obracím na tebe a váš spolek moudrých. Našla jsem adresu tvého webu, a rozhodla se napsat. Jde o to, že je mi přesně ty a tebe dítě. Všechno je ale složitější, než jen tak..

Jsem rozvedená a mám dvě odrostlé děti. Předtím jsem si našla nového pátele. Ale už děti se rozhodla, že mé děti do předřadných vztahů zaplétat nebudu. Děti ví, že se s někým scházím, znají ho z telefonu. Toho, že je doma občas něco opravené. Celkem to bylo fajn, nebyly žádné nepřijemnosti. Ty přitom tě, otě jsem a to zcela neplánovaně. Pravda je, že předtím jsem strašně moc toužila zase mít dítě. Říkala jsem bych do toho šla hned, jen najít dobrého tatínka. Ani nevím, jak se to stalo, nejsem si vůbec doma ničeho, co by se nemělo stát. Nebrala jsem, díky nízké frekvenci setkávání, antikoncepci, a taky jsem měla pocit, že už jsem na to asi stará... Partner se vyjádřil, že jakékoli mé těmito situace je pro něj přijatelné, pro mě ovšem zas je to jeho "jakékoli" nepřijatelné. Podle mě to vidí dost zjednodušeně, já zas vidím asi dopředu moc komplikací. Spousta dětí mluví pro interrupci. V našem životě by se nic nemuselo měnit. Jenže paradoxně nejvíc jsem si užívala - tj. cestovala atd. - když byly děti malé, třeba jaksí jsem ve vleku a na nic není čas, peníze, síly.

A když si to nechám - co když máj pátel není ten pravý? Neznáme se zas tak dlouho a dobře, je ro chodit na schůzky a trávit víkendy jako milenci, nebo žít v jedné domácnosti. Je hodný, ochotný ustupovat, na máj vkus někdy až moc, umí uvařit, postarat se o děti, o domácnost, omluvit se, když udělal chybu, ale občas má na to, co je správné, jiný názor než já. Já vím, to je v pořádku... Ale - mám těch "ale" hned několik. Například otázka zodpovědnosti; v mém vztahu s bývalým mužem byl ten nezodpovědný on a já musela být zodpovědná, s pátellem se na občas dohadujeme tak, že mu zas já připadám moc dobrodružná, a on je moc přímý... Všechno chce mít zajištěné, například bez místenky by v životě nejel. Já se zas nejraději spoléhám jen na sebe, vím, že spousta věcí se dopředu nedá předvídat, nejdu sice do rizika bezhlavě, ale občas mi jeho přímý přístup připadá strnulý jsem i svou další kariéru...

Milá Danielo, prosím tě, porať mi, jak si všechno utřídit, jak si udělat jasno, napiš, jak to vidíš; ty. Co bys mi radila udělat? Nemám už moc času na rozhodování, ale ani nevím, kam se obrátit a s kým to probrat. Moc děkuju za odpověď, MONIKA